

[Socialministeren]

rer i den offentlige debat, nemlig den enlige mor med de 2 børn. Denne enlige mor med de 2 børn, som også får det særlige børnebidrag, og som får børnetilskud, får efter de nuværende satser på årsbasis ca. 60.000 kr. Det beløb er skattefrit. Den pågældende har frit ophold for sine børn i daginstitutioner, og endelig er der mulighed for, hvis hun bor i en bolig med en relativt høj husleje, også at få dækning for denne ekstraudgift. Det er altså et beløb, der for de fleste mennesker ligger over 60.000 kr.

Lad os nu prøve at sammenligne med den enlige mor, der har 2 børn, og som arbejder 40 timer om ugen på mindstelønnen og tjener ca. 93.000 kr. om året. Den pågældende enlige mor betaler skat af den indkomst, hun har. Hun betaler også delvis for børnenes ophold i daginstitution og får i øvrigt ikke tilskud på andre måder.

Jeg vil godt sige til socialdemokratiet, at jeg har større bekymring for den enlige mor på mindstelønnen med 2 børn, som ikke har mulighed for tilskud på nogen måde, og som betaler skat. Hun har nemlig mindre tilovers til de daglige fornødenheder end den enlige mor, som får bistandshjælp efter de nye regler, der er indført.

Jeg synes, der er grund til at sige i almindelighed, at socialdemokratiet skyder langt over målet i sin kritik af den nuværende regerings socialpolitik. Det gør man for det første, fordi langt de fleste af forslagene allerede var forslag fra den tidligere regering. Man gør det for det andet, fordi man søger at give indtryk af, at der er tale om nogle ydelser, som er uacceptable. Der er tale om, når vi ser på bistandsloven, at der er nogle flere, der får den lave ydelse, men der er hele tiden nogle, der har fået den, og der er tale om supplerende hjælp for den kategori – de 10.000, jeg nævnte før – som har været på varig hjælp gennem flere år.

Jeg går også ud fra, at socialdemokratiet er nødsaget til at erkende – det gjorde man i hvert fald, dengang man havde regeringen – at når det sociale budget for stat, amter og kommuner udgør ca. 1/3 af de offentlige udgifter, når vi har et underskud på statens finanser, som tilfældet har været og fortsat er, så er der, uanset om vi kan lide det eller ej – vi skal naturligvis foretage disse beskæringer så nænsomt som overhovedet muligt – ingen

vej uden om det budget, som dækker ca. 1/3 af de offentlige udgifter.

Jeg tror, det ville gavne sagen, hvis vi kunne få en mere objektiv diskussion om disse problemer. Som det er understreget utallige gange, siden denne regering tiltrådte, ønsker naturligvis heller ikke vi gennemført en social politik. Vi ønsker naturligvis også, at de svage grupper i dette samfund skal have de bedst mulige forhold.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Jeg bliver nødt til at sige til socialministeren, når han påberåber sig, hvad tidligere socialdemokratiske regeringer har gjort sig af overvejelser, at det er blevet sagt gentagne gange, også her fra denne talerstol, at disse overvejelser i det store og hele er resulteret i, at man har smidt indstillingerne i papirkurven, men den borgerlige regering har fisket disse indstillinger op af papirkurven. Der er én indstilling, vi gerne vil vedkende os, nemlig indtægtsreguleringen af folkepensionen for de 67-, 68-, 69-årige, og vi stemte faktisk også for denne besparelse.

Jeg vil gerne sige, når vi nu igen skal høre om ungdomscirkulæret, at der er en vældig forskel på, om man har et vejledende cirkulære, der siger, at man som udgangspunkt for et individuelt skøn tager det, der ydes af Statens Uddannelsesstøtte, og om man indfører det i en paragraf i bistandsloven. Man gør denne gruppe til noget ganske særligt i bistandsloven, og det har vi aldrig ønsket.

Når ministeren siger, at han skal gøre opmærksom på, at taksten for varig hjælp har været gældende, siden bistandsloven trådte i kraft, vil jeg sige, at varig hjælp-bestemmelsen kun finder anvendelse efter forgæves revalideringsforsøg, efter at de sociale myndigheder har gjort alt, hvad de kunne, for at få den pågældende over i en selvhjulpne situation og har konstateret, at dette ikke er muligt. Det er noget helt, helt andet end efter 9 måneder at flytte folk over på en ydelse, de hverken kan leve eller dø af.

Jeg synes også, det er lidt forbavsende, når ministeren citerer den politiske ordfører for socialdemokratiet, hr. Heinesen, for nogle oplysninger, han aldrig har givet. De 3.100